

FERRAN PALAU, s. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ltd.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Abril

Operacions de Banca de totes classes.— Negociació y cobro de efectes de comers.— Emissió de checs.— Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

defensar a totes les dones, es ofendrer a tots els homes, i malgrat aquesta afirmació, que no combatirem, car som admiradors i devots del autor, ens declarem sincerament, pregonament feministes.

La tribulació de la guerra, ha ajornades moltes preocupacions socials i el feminisme, que ha triomfat espontaniament en alguns països bel·ligerants, ha desaparegut com a plet, pero ha desaparegut de moment, puig el seu triomf es també circumstancial i, quan sigui finida la guerra i les pràctiques es reintegrin a la seva modalitat anterior, aleshores el feminisme ressorgirà amb molta més estridència i amb més força i potser amb més raó que mai.

Les nacions més cultes, eren les que tenien plantejat amb més apremi el problema feminista, avans de la guerra. Aquí a Espanya, la qüestió feminista no existeix; lo nostra dona no s'interesa per cap ideal col·lectiu, car es trivialment egoista i posa la seva poderosa i inculta intel·ligència al servei de la seva condició de dona, pero no s'ocupa de la seva indiscutible condició de ciutadana.

Nosaltres voldriem veurer a la dona espanyola adelarada en el problema feminista. — No s'en ressentiria l'estètica, com judiquen alguns impugnadors del feminisme, i s'en gaudiria el seu prestigi.

Amiga, en aquesta secció del periòdic, no dispo de l'espai per a tractar un assumpte tan pròdig en comentaris, més jo vos prometo insistir-hi un altre dia.

NYAPAS.

EL BON CONCELLER

Del escriptor àrabe Al-Maçùdi (1)

El rei Jerdidjird va cridà a palau un savi que vivia en els confins del seu reialme, i prengué model de son comportament i governà al poble segons sos concells.

Un dia hi va tenir una sentada i li digué:

—Bon home, ¿en qué consisteix la prosperitat d'un reialme?

El savi contestà:

—Un reialme ditxós es el que'l poble se veu tractat amb miraments, en el qual els tributs son justos i cobrats sense violències, ahont la justícia, la seguretat dels camins, la protecció als pobres hi té tota la part els cuidados esmerats pel sobirà.

—¿I de qui depent la ditxa d'un sobirà—afegí Jezdidjerd?

—Dels seus ministres i dels seus concellers—respongué el savi,—de sa virtut o de sos vicis dependeix el comportament del sobirà.

—Amb tot—va dir Jezdidjerd—molts altres motius poden contribuir al malestar del poble. Fes-me conèixer lo que fa naixer la discòrdia i la propaga, lo que la calma i la fa desapareixer.

—La engrinya—contestà el savi—n'es la causa, el desbaratament de les costums ajuda a propagar-la, i el despreci que inspiren els poderosos li dona vida cada dia.

Allavors hi trova per a rebajar-s'hi, en la llivertat amb que les passions se desencadenen, en la passivitat dels rics i l'exaltació dels pobres, en la indiferència dels qui frueixen i en los ensomnis dels qui espeternegan sufrint. Pero un

(1) Es famós en la historia de la literatura islàmica. Original de Bagdad, morí l'any 957, i entre ses obres s'hi conta a de 30 volums, en àrabe, «Kitab al-zanám va-nam abádahu», etc. (Historia dels temps i de quants han aigut víctimes de les coses de la terra), i la bastant coneguda, en àrabe, «Murúg'al-ahahab va-ma'adin al-gixvahin» (Prades d'or i mines de metalls preciosos).